

Sygn. akt XVII AmE 88/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: sekretarz sądowy Ewa Naróg

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2013 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania H. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) w B.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o cofnięcie koncesji

na skutek odwołania H. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) w B.

od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 maja 2012 r., nr (...)

Oddala odwołanie w całości.

SSO Bogdan Gierzyński

XVII AmE 88/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 maja 2012 roku, nr (...), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po rozpatrzeniu wniosku z dnia 20 lipca 2010 r., Pana H. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w B., ul. (...), posiadającego numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), postanowił odmówić cofnięcia koncesji na dystrybucję energii elektrycznej udzielonej decyzją z dnia 7 kwietnia 2010 r., nr (...).

Przedmiotową decyzję zaskarżył powód – H. M. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) w B..

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. Błędne przyjęcie przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, że powód prowadzi działalność zarobkową w zakresie dystrybucji energii. Powód wskazał, że samo wystawienie faktur za energię najemcom wynajmowanych przez niego pomieszczeń nie stanowi dystrybucji energii. Wskazał przy tym, że w fakturach tych dokonuje jedynie refakturowania cen przesyłu z faktur (...) S.A. z siedzibą w K.. Powód zaznaczył, że wystawianie ww. faktur nie dowodzi uzyskiwania przez niego z tej działalności dochodu;

2. Błędne przyjęcie przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, że powód posiada możliwości organizacyjne oraz wymaganą zakresem zadań odpowiednią infrastrukturę techniczną o której mowa w art. 3 pkt 5a ustawy Prawo energetyczne.

Ponadto powód wskazał, że Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, wbrew poglądom doktryny, pomimo nieistnienia realistycznych perspektyw kontynuowania działalności gospodarczej objętej koncesją nie wydał decyzji o cofnięciu koncesji.

Powołując się na ww. zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji oraz orzeczenie o cofnięciu, względnie wygaśnięciu koncesji na dystrybucję energii elektrycznej udzielonej powodowi oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

H. M. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...). Pierwotnie działalność tego przedsiębiorcy ujawniona w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza C. pod nr (...) obejmowała m.in. wytwarzanie i dystrybucję energii elektrycznej (dowody: zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 11 marca 2008 r., k. 82 – 84 akt adm.). Wnioskiem z dnia 11 sierpnia 2011 roku H. M. złożył do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o wykreślenie z ww. ewidencji przedmiotu działalności gospodarczej polegającej na dystrybucji energii elektrycznej (fakt bezsporny).

Decyzją z dnia 7 kwietnia 2010 r. znak: (...), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki udzielił H. M., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w B., koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na dystrybucji energii elektrycznej na okres od 7 kwietnia 2010 r. do 7 kwietnia 2020 r. Wcześniej przedsiębiorca ten uzyskał koncesję na obrót energią elektryczną.

H. M. prowadzi działalność gospodarczą na nieruchomościach zlokalizowanych przy ul. (...) w B., których jest wieczystym użytkownikiem. W ramach prowadzonej działalności przedsiębiorca ten na wskazanej nieruchomości wynajmuje innym przedsiębiorcom lokale wchodzące w skład wielolokalowych budynków usytuowanych na przedmiotowej nieruchomości. W dacie wydania decyzji wynajmował pomieszczenia m.in. następującym przedsiębiorcom: (...) sp. z o.o. w B., E. (...), Zakładowi Produkcyjno – Handlowym (...), (...) B. B.z, (...) J.A. A. W. sp. j. w B., Salon (...), Kosmetolog A. C., (...) w B., Laboratorium (...) s.c. w B.. W związku z wynajmowaniem przez H. M. lokali przedsiębiorca ten zawiera z najemcami lokali w budynkach wielolokalowych umowy sprzedaży energii elektrycznej, wiąże się to również z obowiązkiem jej dostarczenia przez sprzedawcę, tj. H. M., do pomieszczeń zajmowanych przez najemców. Obowiązek ten realizowany jest przez H. M. poprzez wykorzystanie posiadanej infrastruktury technicznej. Posiada on stację transformatorową SN z której doprowadzana jest energia elektryczna do najemców lokali położonych przy ul. (...) w B..

Zgodnie z umową z dnia 15 grudnia 2009 r. zawartą pomiędzy powodem a przedsiębiorstwem energetycznym miejscem dostarczania energii elektrycznej dla powoda były zaciski odpływowe odłącznika sekcyjnego stacji transformatorowej (...) nr (...) eksploatowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne. Z tego miejsca powód dystrybuje energię elektryczną do lokali najemców (odbiorców). H. M. jest właścicielem układów pomiarowo – rozliczeniowych, na podstawie których dostarcza energię elektryczną najemcom, którzy zajmują więcej niż jeden lokal (fakt bezsporny). Za świadczone najemcom usługi związane z dystrybucją energii elektrycznej H. M. pobiera od najemców stosowne opłaty.

Sąd ustalił ww. stan faktyczny – w zakresie stanu prawnego nieruchomości, zobowiązań powoda dotyczących sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej, sposobu dostarczania przez powoda energii elektrycznej do lokali zajmowanych przez najemców, rozliczeń związanych z dostarczaniem energii elektrycznej, jak również własności infrastruktury technicznej koniecznej do dystrybucji energii elektrycznej - na podstawie znajdujących się w aktach

administracyjnych dokumentów, takich jak: wypis z aktu notarialnego z dnia 11 kwietnia 1997 roku, repertorium (...) (k. 230 – 233 akt adm.), wypis z aktu notarialnego z dnia 30 kwietnia 2004 r., rep A numer (...) (k. 235 – 239 akt adm.), jak również wyjaśnień (...) S.A. (k. 102 – 104 akt adm.), faktur Vat (k. 18, 26 – 41, 73 – 75, 77 – 81, 169 – 176 akt adm.), umów sprzedaży energii elektrycznej (k. 108 – 131 akt adm.). Wiarygodność ww. dokumentów nie została przez powoda w żaden sposób zakwestionowana, nie wykazał on ponadto, że stan prawny bądź faktyczny nieruchomości lub związanej z nią infrastruktury technicznej uległy zmianie. Wobec powyższego Sąd ustalił stan faktyczny w przedmiotowym zakresie jak powyżej.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołania nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 89 z 2006 r. poz.625 z późn. zm.) dystrybucją jest :

- transport paliw gazowych oraz energii elektrycznej sieciami dystrybucyjnymi w celu ich dostarczania odbiorcom,
- rozdział paliw ciekłych do odbiorców przyłączonych do sieci rurociągów,
- rozdział ciepła do odbiorców przyłączonych do sieci ciepłowniczej.

Pozwany w odwołaniu przyznał, że dostarcza energię elektryczną na rzecz najemców mających siedzibę w obiektach będących własnością powoda, zlokalizowanych w B. przy ul. (...). Nie wykazał natomiast, że nastąpiła zmiana w zakresie własności infrastruktury przy pomocy których powód dostarcza energię odbiorcom.

Równocześnie bezsporne jest, że zgodnie z umową z (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) , pomiot ten dostarcza powodowi energię elektryczną, zaś miejscem jej dostarczania są „zaciski odpływowe odłącznika sekcyjnego w polu nr 4 rozdzielni (...) (...)”. Oznacza to, że na odcinku pomiędzy tymi zaciskami a instalacjami poszczególnych odbiorców znajduje się sieć dystrybucyjna powoda. Potwierdzają to również niekwestionowane ustalenia pozwanego, że powód w dniu 30 kwietnia 2004 r. nabył prawo własności środków trwałych w tym sieci rozdzielczej.

Nie uległ zatem istotnej zmianie stan istniejący w dacie udzielenia powodowi koncesji. Brak było zatem podstaw do cofnięcia koncesji.

Nie ma znaczenia dla obowiązku koncesyjnego okoliczność czy z tytułu odsprzedaży energii elektrycznej powód osiąga zysk, czy też sprzedaje ją po cenie zakupu. Warunki ekonomiczne dostaw energii elektrycznej nie stanowią kryterium definicji pojęcia „dystrybucja”.

Z tych względów zażalenie należało oddalić wobec braku podstaw do jego uwzględnienia (art.479⁵³ § 1 w zw. z art.479⁵⁵ k.p.c.).

SSO Bogdan Gierzyński